

ಜಾಗತೀಕರಣವು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಆಳವಾಗಿ ಬೇರೂರುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೂ ದೇಶವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗುವ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡುವುದರ ಮೂಲಕ ದೃಢವಾದ ಅಡಿಪಾಯವನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಶಿಕ್ಷಕರ ವೃತ್ತಿಪರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ - ಒಂದು ಮರುಚಿಂತನೆ

ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ದೀರ್ಘ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ. ಮೊತ್ತಮೊದಲ ಶಿಕ್ಷಕ ತರಬೇತಿ ವಿದ್ಯಾಲಯ(ಟಿಟಿಸಿ)ವು 1857ರಲ್ಲಿ ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾಯಿತು. 1868ರಲ್ಲಿ ಸೇವಾನಿರತ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡಲು ಹೋಬಳಿ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಾರ್ಮಲ್ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಲಾಯಿತು. 1966ರ ತನಕವೂ ಎಂಟನೆಯ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಟಿಸಿಎಲ್ ಹಾಗೂ ಹತ್ತನೆಯ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಟಿಸಿಎಚ್ ಎಂಬ ಎರಡು ತರಹದ ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಂತರ ಟಿಸಿಎಚ್‌ನ ಕಾಲಾವಧಿಯನ್ನು ಎರಡು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಏರಿಸಲಾಯಿತು. 1987-88ರಲ್ಲಿ ಟಿಸಿಎಚ್‌ಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆಯಲು ಪಿಯುಸಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದಿರಬೇಕು ಎಂದು ನಿಗದಿಪಡಿಸಲಾಯಿತು. 2012-13ರಲ್ಲಿ ಟಿಸಿಎಚ್ ಅನ್ನು ಡಿಎಡ್ ಎಂದು ಮರುನಾಮಕರಣ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ನಂಬಲರ್ಹ ಅಂದಾಜುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 1,70,000 ಶಿಕ್ಷಕರಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಶಿಕ್ಷಕರು ಟಿಸಿಎಚ್ ಜೊತೆಗೆ ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್‌ಸಿ ಅಥವಾ ಪಿಯುಸಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಹತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಯಾವುದೇ ಮಾನದಂಡದಿಂದ ನೋಡಿದರೂ ಈ ಪ್ರವೇಶ ಹಂತದ ವಿದ್ಯಾರ್ಹತೆಯು ಶಿಕ್ಷಕರು ಶಾಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸುವಂತೆ, ಅದನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ಕಲಿಕೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುವಂತೆ ಅವರನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಮೆರಿಕ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ಹಲವು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಅನುಸಾರ, ಹೊಸದಾಗಿ ಬೋಧನೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡುತ್ತಿರುವ ಶಿಕ್ಷಕರು ನಾಲ್ಕರಿಂದ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆಯಲೇಬೇಕಿದ್ದು, ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಷಯ-ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಬೋಧನಾಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಸಂಯೋಜಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಕೋರ್ಸ್ ಇನ್ನಿತರ ಯಾವುದೇ ವೃತ್ತಿಪರ ಪದವಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ವೃತ್ತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಕೆಲವೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಗಳ ಹೊರತಾಗಿ, ಉಳಿದಂತೆ ಕೇವಲ ಎರಡು ವರ್ಷ ಅವಧಿಯದಾಗಿವೆ. 2016-17ರ ನಂತರ ಶಿಕ್ಷಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕುರಿತಾದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಂಡಳಿ(ಎನ್‌ಸಿಟಿಇ)ಯು ಬಿಎಡ್ ತರಗತಿಯ ಕಾಲಾವಧಿಯನ್ನು ಒಂದರಿಂದ ಎರಡು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಶಿಕ್ಷಕರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಆಳವಾಗಿ ಬೋಧಿಸಲು ಆರಂಭಿಸುವ, ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮಟ್ಟದ (ಆರರಿಂದ ಎಂಟನೆಯ ತರಗತಿ) ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೂ ಅದನ್ನೇ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿತು.

ಜಾಗತೀಕರಣವು ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಆಳವಾಗಿ ಬೇರೂರುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೂ ದೇಶವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗುವ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡುವುದರ ಮೂಲಕ ದೃಢವಾದ ಅಡಿಪಾಯವನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತರಗತಿಗೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಲಾದ ಕಲಿಕೆಯ ಮಟ್ಟವನ್ನು ತಲುಪಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯದ ಜೊತೆಗೆ ತರ್ಕಬದ್ಧ ಆಲೋಚನಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ, ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕವಾಗಿ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವ, ಸ್ವತಂತ್ರ ಆಯ್ಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಹಾಗೂ ಇತರರ ಕುರಿತಾದ ಗೌರವ, ಪರಿಸರದ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ಮುಂತಾದ ಮಾನವೀಯ ಗುಣಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಆ ಮೂಲಕ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತ ನಾಗರಿಕರಾಗಬೇಕು.

ವರ್ಷದಿಂದ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಶಾಲಾ ವಿಷಯಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ಚೌಕಟ್ಟು ಹಾಗೂ

ಇನ್ನಿತರ ಪ್ರಸ್ತುತ ನೀತಿನಿರೂಪಣಾ ದಸ್ತಾವೇಜುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಶೋಧನೆ ಹಾಗೂ ತರಬೇತಿ ಮಂಡಳಿ(ಎನ್‌ಸಿಇಆರ್‌ಟಿ)ಯು ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳು ಬಹಳಷ್ಟು ರಾಜ್ಯಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮೂಲ ಆಕರಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ. ಪ್ರತಿ ಬಾರಿ ಇಂತಹ ಪರಿಷ್ಕರಣೆ ನಡೆದಾಗಲೂ ಶಿಕ್ಷಕರು ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಷಯವಸ್ತು ಹಾಗೂ ಬೋಧನಾಕ್ರಮದ ವಿಧಾನಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಸೇವಾನಿರತ ಶಿಕ್ಷಕರ ಪಾಲಿಗೆ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಅಗತ್ಯ.

ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸೇವಾನಿರತ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ತರಬೇತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿಲ್ಲದಿರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಏಕರೂಪವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದು, ಶಿಕ್ಷಕರ ವಿಷಯ-ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವಂತಹ ಮಾಪನ ವಿಧಾನದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ತರಬೇತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ವಿಧದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಸಂಬಂಧವೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಶಿಕ್ಷಕರ ವಿಭಿನ್ನ ತರಹದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಸಹಶಿಕ್ಷಕರೊಂದಿಗಿನ ಪರಸ್ಪರ ಒಡನಾಟದಿಂದ ಪಡೆಯುವ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲಕ ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನೇ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ, ಅನುಪಾಲನೆ ಮತ್ತು ಶಾಲೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೇ ಬೆಂಬಲ ನೀಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಬೇಕಿದೆ. ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗಿನವರೆಗೂ ಹರಿಯುವ ತರಬೇತಿಯ ಅಸಮರ್ಪಕ ವಿನ್ಯಾಸದ ಜೊತೆಗೆ ಅಂತಿಮ ಕ್ಷಣದ ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧತೆಗಳು ಸೇರಿ ವಿನ್ಯಾಸ ಹಾಗೂ ವಿಷಯಜ್ಞಾನ ಕಳಪೆಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಅತ್ಯಂತ ಕಡಿಮೆ ಸಮಯಾವಕಾಶದ ಕಾರಣ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸಮರ್ಪಕ ಆಯ್ಕೆ ನಡೆದಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರಿಗೆ ಸಮಯ ಸಾಕಷ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಪ್ರಸ್ತುತ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅಗತ್ಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ತರಬೇತಿ ನೀಡುವ ಸ್ಥಳ ಸೂಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದು, ಕಲಿಕೆಗೆ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಸೂಕ್ತ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದು ವಿಫಲತೆಗೆ ಹೇಳಿ ಮಾಡಿಸಿದ ಸನ್ನಿವೇಶವೇ ಸರಿ.

ನೂರಾರು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಒಂದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಬಹುಹಂತದ ತರಗತಿಕೋಣೆಗಳನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಬೇಕಾದ ಸನ್ನಿವೇಶವಿದೆ. ಇದು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಂಕೀರ್ಣಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬರೇ ಅಥವಾ ಇಬ್ಬರೇ

ಶಿಕ್ಷಕರಿರುವ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ, ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ವಿಷಯದ ಕುರಿತಾಗಿ ಅಗತ್ಯ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಅಥವಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗಲೂ ಹಲವಾರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸಬೇಕಾದ ಒತ್ತಡ ಬಂದೊದಗುತ್ತದೆ. ಬಹಳಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಪ್ರೇರಣೆ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಗೌರವದ ಮಟ್ಟ ತುಂಬಾ ಕೆಳಗಿದೆ. ಸಮಾಜದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬೋಧನೆಯು ಆದ್ಯತೆಯ ವೃತ್ತಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾದ ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ನೀತಿನಿರೂಪಣೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕಡೆಗಣಿಸುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿದೆ.

ಸೇವಾನಿರತ ಶಿಕ್ಷಕರ ವೃತ್ತಿ ಬೆಳವಣಿಗೆಯೆಡೆಗೆ ಈಗಿರುವ ಆಲೋಚನಾಕ್ರಮದ ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಈ ಬದಲಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಏನೆಂದರೆ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರೇ ಸ್ವಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಬದಲಾಗಿ ಜಿಲ್ಲಾಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕೃತ, ಸಹಯೋಗಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ, ಶಿಕ್ಷಕರ ತರಬೇತಿ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದರಿಂದ ಮೊದಲೊಂದು ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ವಿನ್ಯಾಸ ಹಾಗೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಾಳತ್ವ ವಹಿಸುವಂತೆ ಡಯಟ್‌ಗಳನ್ನು ಸಬಲೀಕರಿಸಬೇಕು. ಬದಲಾದ ಈ ಕ್ರಮ, ವಿಧಾನಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಿದ ಅಲ್ಪಕಾಲಿಕ ಮತ್ತು ದೀರ್ಘಕಾಲಿಕ ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತವಾದುದನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಯ್ಕೆಗಳಿರಬೇಕು ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ವೃತ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬೇಕು. ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಇಲಾಖೆಯೊಳಗಿನಿಂದಲೇ ಉತ್ತಮ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಕರು ಹಾಗೂ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ನಡುವಿನಿಂದಲೇ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಗಮನವನ್ನು ನೀಡುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಭಿನ್ನವಾದ ಇಂತಹ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪರ ಆಲೋಚನಾ ಕ್ರಮವು ಕೇವಲ ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ನಡೆಸುವ ಕಾರ್ಯಾಗಾರಗಳ ಮೇಲಲ್ಲದೇ ಟೆಲಿ-ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸ್ (ದೂರವಾಣಿಯ ಮೂಲಕ ನಡೆಸುವ ಸಂಪರ್ಕ ಸಭೆಗಳು), ಶಿಕ್ಷಕ ಕಲಿಕಾ ವೇದಿಕೆಗಳು, ವಿಚಾರ ಸಂಕರಣಗಳು, ಅಧ್ಯಯನ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಪ್ರಸ್ತುತಿ, ಜ್ಞಾನಪರಿಧಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಕ್ಷೇತ್ರಭೇಟಿ, ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ

ಕಾರ್ಯಯೋಜನೆಗಳು, ಆನ್‌ಲೈನ್ ಮೂಲಕ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ವಿನಿಮಯ ಇತ್ಯಾದಿ ಶಿಕ್ಷಕರೊಡನೆ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಲವಾರು ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲೂ ಕೂಡ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿಯೂ ಒತ್ತು ನೀಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಕರು ಸಾಕಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಶಿಕ್ಷಕ ಕಲಿಕಾ ಕೇಂದ್ರ(ಟಿಎಲ್‌ಸಿ) ಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಶಾಲಾ ಅವಧಿಯ ನಂತರ ಮತ್ತು ವಾರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಕೆಯ ಅವಕಾಶಗಳು ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಶಾಲಾ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ತರಬೇತಿಗಂದು ಬೇರೆಡೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ, ದೀರ್ಘಕಾಲೀನ ಕಾರ್ಯಾಗಾರಗಳನ್ನು ಚಳಿಗಾಲದ ಬಿಡುವು ಹಾಗೂ ಬೇಸಿಗೆ ರಜೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ತರಬೇತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡ ದಿನಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಸಂಬಳಸಹಿತ ರಜೆಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ಕೇರಳವು ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಈಗಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾದದ್ದೆಂದರೆ, ರಾಜ್ಯ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ತರಬೇತಿ ಇಲಾಖೆ (ಡಿಎಸ್‌ಇಆರ್‌ಟಿ), ಡಯಟ್‌ಗಳು, ಬಿಆರ್‌ಸಿ ಮತ್ತು ಸಿಆರ್‌ಸಿಗಳೂ ಸೇರಿದಂತೆ ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದಿಂದ ಕ್ಲಸ್ಟರ್ ಮಟ್ಟದವರೆಗೂ ಮೂಲಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಆಸಕ್ತ, ಬದ್ಧ, ಸಮರ್ಥ ಬೋಧಕವರ್ಗವನ್ನು ನಿಗದಿತ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿನ ಇಡೀ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ರಚನೆಯನ್ನು ಪುನಃಶ್ಲೇಷಣೆಗೊಳಿಸುವುದು. ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಈ ಪರಿವರ್ತನಾ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಪೂರಕವಾಗುವಂತೆ ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ವೃತ್ತಿಪರವಾಗಿಸಲು ಅವರನ್ನು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಚರ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ತಮ್ಮ ತರಗತಿಕೋಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ತರುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಮಕ್ಕಳ ಕಲಿಕೆಯ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಎತ್ತರಿಸುತ್ತವೆ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶಾಲಾವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕುರಿತಾದ ಪೋಷಕರ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯದ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಪುನಃಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಗಣನೀಯ ಪ್ರಮಾಣದ ಸುಧಾರಣೆಯೊಂದೇ ದೀರ್ಘಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲಾವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬ್ರ್ಯಾಂಡ್ ಮೌಲ್ಯವು ಸವಕಳಿಯಾಗದಂತೆ ತಡೆಗಟ್ಟಬಹುದು.

